

Sá aldrei feigðiná í augum þér
Sá aldrei ei dauðann, hann speglast í mér
Hann rígheldur í mig og sleppir mér ekki
Hann torir

Ég sá hann aldrei fæðast í þér
Sá hann aldrei læðast að mér
Hann læðist að mér sem lyktarlaust gas
Hann læðist...

Æ, siðan er ég hræddur
Æ, siðan er ég flán
Æ, siðan er ég kvalinn
Lotningin fékk dóm

Æ, siðan ég varð maður
Æ, siðan óx mér þor
Hef stigið inn í óttann
Hef þegið dauðans boð

Fann aldrei veikina veikin í þer
Fann ekki andans hörgul hjá þér
Vitstola er, á mólinni ek út í tómið

Sá aldrei dauðann í augum þér
Sá aldrei feigðina fæðast í mér
Hun fegrast í mér, hún hæðist að mér
Ó, svo Lævis

Mig dreymdi svo oft úr rústum ég reis
Í fjörðinn ég hélt á ný
Við fjallanna rót, og við jökulsins bót
Og vakna í hinsta sinn

Sá aldrei feigðiná í augum þér
Sá aldrei ei dauðann, hann speglast í mér
Hann rígheldur í mig og sleppir mér ekki
Hann torir